

قدرت طلبی از هر که باشد از شیطان است

قدرت طلبی در هر که باشد، اسباب این می‌شود که زمین بخورد. قدرت طلبی از هر که باشد از شیطان است؛ می‌خواهد رئیس جمهور آمریکا قدرت طلبی کند یا یک طلبه‌ای در مدرسه (و یا ...) بخواهد قدرت طلبی بکند؛ و شیطان ما را هم از این راه، بیشتر از جاهای دیگر می‌تواند بازی بدهد؛

که تو فلانی هستی! تو چه هستی! دیگران چی اند! هیچ فرقی مابین آدمی که به حسب ظاهر قدرتمند دنیا است و دارد باز هم دنبال قدرت می‌گردد، با آن آدم زاهدی که توی یک صومعه نشسته است، در این جهت فرق نیست. تمام فسادهایی که در عالم پیدا می‌شود، از خودخواهی پیدا می‌شود، از حبّ جاه، از حبّ قدرت، از حبّ مال، از امثال این‌هاست و همه‌اش بر می‌گردد به حبّ نفس و این «بت» از همه بزرگ‌تر است و شکستنش هم از همه مشکل‌تر است. تعقیب کنید که اگر نمی‌توانید به تمام معنی بشکنید-که می‌توانید ان شاءا...-مشغول باشید به شکستن دست و پای یک همچو بتی.

صحیفه نور، ج ۱۳، ص ۲۱۱

مطلوب زیبای خود را برای ماهنامه ارسال فرمایید
تا در شماره‌های بعدی آن انتشار یابد.

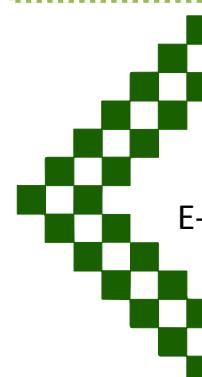
تهییه و تنظیم:

واحد فرهنگی کانون بقیه ا...

مسجد صاحب‌الزمان(عج) رضی آباد پایین

E-Mail: mahname.meshkat@yahoo.com

SMS: ۰۵۰۰۲۹۱۷۵۰

فَدَكْ هَدِيَهٖ پَيَامِبرٍ بِهِ فَاطِمَهٖ

فَدَكْ از جمله چیزهایی است که خداوند به رسولش بخشید. آن حضرت به همراه علی(ع) آنجا را فتح کرد و هیچ یک از دیگر مسلمان‌ها در فتح آنجا شرکت نداشت لذا هنگامی که آیه شریفه «وَأَتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ» نازل شد معنایش آن بود که فَدَكْ را به فاطمه بده، حضرت فَدَكْ را به فاطمه بخشید.

فَدَكْ، قریه حاصل خیز و آبادی بود در سرزمین حجاز نزدیک خیر که میان آن و مدینه دو یا سه روز راه بود و در آن چشمه‌ای جوشان و نخل‌های فراوانی بود و بعد از خیر نقطه اتکاء یهودیان در حجاز به شمار می‌رفت.

در اینکه چگونه فَدَكْ، این آبادی خرم و سرسیز به پیامبر اسلام(ص) منتقل شد، معروف چنین است که رسول خدا(ص) بعد از فتح خیر بازگشت خداوند رب و وحشت را در قلوب اهل فَدَكْ که از یهودیان سرسخت بودند، افکند، آن‌ها کسی را خدمت رسول خدا(ص) فرستادند، و با او صلح کردند، در برابر اینکه نیمی از فَدَكْ را به آن حضرت واگذار کنند، پیامبر(ص) از آن‌ها پذیرفت و این صلح را امضاء فرمود.

به این ترتیب فَدَكْ خالصه رسول... (ص) شد، زیرا طبق قرآن مجید چیزی که به دست مسلمین بدون جنگ بیفتند منحصرًا حق پیامبر(ص) است و به صورت غنائم جنگی تقسیم نمی‌شود و به این ترتیب پیامبر(ص) فَدَكْ را در اختیار گرفت و درآمد آن را در مورد واماندگان و در راه ماندگان و مانند آن‌ها مصرف می‌کرد.

این را نیز بسیاری از مورخان نوشتند که پیامبر(ص) در حیات خود فَدَكْ را به بانوی اسلام فاطمه زهرا(س) بخشید.

مهدویت و آسیب‌های فرار و تب ملاقات گرایی

متأسفانه، افراد زیادی تمام هم خویش را در دیدار با امام زمان(عج) خلاصه کرده‌اند و به دیگران نیز همین را القا می‌کنند؛ گویا شیعه هیچ وظیفه‌ای جز دیدار با امام ندارد! غافل از اینکه آنچه مهم است، عنایت و رضایت امام است و گرن، در قرون اولیه اسلام نیز بسیاری امام زمان خویش را دیدند و بر روی ایشان شمشیر کشیدند. دیدار امر مطلوبی است، اما آنچه مهم است و ویژگی منتظران آن امام نازنین است، انجام دادن وظایفی است که برای شیعه متنظر در نظر گرفته‌اند.

تذکر دیگر اینکه نباید فراموش کرد که دوران، دوران غیبت است و قرار نیست همه به خدمت امام مهدی(عج) برسند. بنابراین، تأکید زیاد بر دیدار ایشان، باعث نامیدی از امکان دیدار می‌شود و بذر تکذیب باور مهدویت را در دل‌ها می‌پراکند.

آستان قدس رضوی

مسح سر با ناخن

باید بدونیم که مسح سر کشیدن با ناخن صحیح نیست و حتماً باید با پوست دست روی سر مسح کشید.

استفتاء از دفتر مراجع

معنی شهادت

شهید علی بلوچی خطاب به خانواده خود می‌نویسد: شنیده‌ام کسی گفته که خوش به حال شهیدان که رفتند و راحت شدند. از این گفته خیلی تعجب نکردم، سخن ناروا همیشه بوده، از این در حیرتم که حرفش بی‌پاسخ‌مانده. به او بگویید که نه شهادت را شناخته، نه از رمز و راز زنده‌بودن آگاه است. "شهادت" یعنی، اگر خدا بخواهد من و ما از بد و خوب شما باخبریم، کم‌وزیادتان را می‌دانیم، با شادی‌هایتان می‌خندیم و از غصه‌هایتان اندوهناکیم. یعنی ما برای خانواده‌ی خود نگرانیم، غم و شادی مردم کوچه و محله و شهر، غم و شادی ما هم هست.

"شهادت" یعنی، من و ما به انتخاب خود، زندگی دنیا‌یمان را فدای آرمان‌های دین مردم‌مان کردیم، اما روح‌مان تا وقتی خدا بخواهد، در همه عرصه‌ها و صحنه‌ها با شمامست، در صف راه‌پیمایی‌ها، در روشنایی نماز جمعه، در شبستان احیاء، کنار صندوق صدقات، همنفس با ویلچری که در راه مانده، شاهد آه حسرت‌بار مادری که هنوز چشم‌به‌راه است.

"شهادت" یعنی، ما تا ابد بر صراط مستقیمی که برای اقامه‌اش از سر و جان خود گذشتیم، پایداریم... عزیزانم! بر راه امام پایداری کنید که: «إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ مِنَ الْمُحْسِنِينَ». وعده‌گاه‌مان بهشت خدا.

اگر به متن نامه توجه شود، شهید گران‌قدر در جمله جمله‌ی نامه، خود را جزء شهداً محسوب نموده است و این در صورتی است که نامبرده در سال ۱۴۵۶ یعنی چهار سال بعد از نگارش نامه به شهادت رسیده‌اند.

غصب فدک

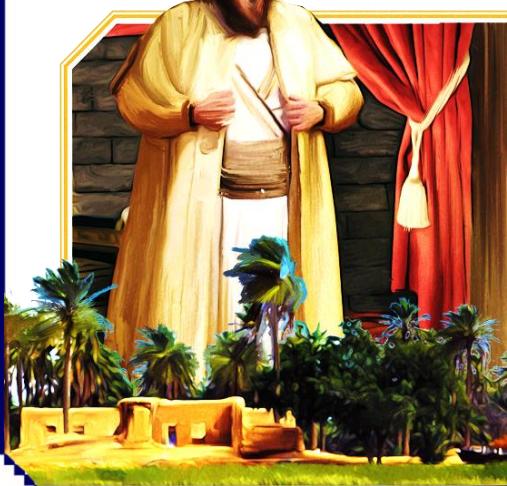
پس از شهادت پیامبر و آغاز خلافت ابوبکر به دستور وی، غصب فدک با بیهانه بی‌اساس حق مسلمین صورت گرفت.

شاهدان فدک

ابوبکر از حضرت زهرا(س) برای اثبات فدک شاهد خواست و حضرت، ام‌ایمن و علی(ع) را به عنوان شاهد معرفی کرد. ابوبکر از ام‌ایمن پرسید: آیا تو از رسول خدا چنین سخنی را درباره فاطمه شنیده‌ای؟

پاسخ داد: روزی در خانه فاطمه(س) در حضور رسول خدا(ص) نشسته بودم، در این هنگام جبریل نازل شده و گفت: ای محمد به پا خیز، خداوند به من دستور داده تا با دو بالم حدود فدک را برایت مشخص سازم. رسول خدا(ص) به همراه جبریل برخاسته و بیرون رفته، چیزی نگذشت که مراجعت فرمود، فاطمه(س) پرسید رسول خدا(ص) فرمود: فدک برای تو صدقه باشد و فاطمه

پذیرفت، رسول خدا روی به من کرده و فرمود: ای ام‌ایمن بر این مطلب گواه باش و تو با علی نیز شاهد این موضوع باشید. عمر گفت: ای ام‌ایمن تو یک زن می‌باشی و شهادت یک زن ارزشی ندارد و اما علی نیز به نفع خود شهادت می‌دهد و چون در این گواهی ذینفع است شهادتش قبول نمی‌شود.

وعده

پادشاهی در یک شب سرد زمستان از قصر خارج شد. هنگام بازگشت سرباز پیری را دید که با لباسی اندک در سرما نگهبانی می‌داد. از او پرسید: آیا سرداش نیست؟
نگهبان پیر گفت: چرا ای پادشاه اما لباس گرم ندارم و مجبورم تحمل کنم. پادشاه گفت:
من الان داخل قصر می‌روم و می‌گوییم یکی از لباس‌های گرم مرا برایت بیاورند.
نگهبان ذوق‌زده شد و از پادشاه تشکر کرد. اما پادشاه به محض ورود به داخل قصر
وعده‌اش را فراموش کرد.

صبح روز بعد جسد سرماده پیرمرد را در حوالی قصر پیدا کردند، درحالی که در کنارش با
خطی ناخوانا نوشته بود:

ای پادشاه من هر شب با همین لباس کم سرما را تحمل می‌کردم اما وعده لباس گرم تو
مرا از پای درآورد!

کلاس ریاضی

۵ سه نفر در تقسیم ۱۷ شتر باهم نزاع می‌کنند. اولی مدعی $\frac{1}{2}$ ، دومی $\frac{1}{3}$ و سومی $\frac{1}{9}$
از شترها بودند و به هر ترتیب که می‌خواستند شترها را تقسیم کنند نتوانستند یعنی :

$$\frac{1}{9} * 17 = 1.8$$

$$\frac{1}{3} * 17 = 5.6$$

$$\frac{1}{2} * 17 = 8.5$$

هیچ‌یک از علمای وقت نتوانستند مشکل آنان را حل کنند موضوع را نزد علی(ع) می‌برند.
ایشان یک شتر خود را به آن ۱۷ شتر اضافه می‌کند، سپس $\frac{1}{2}$ آن یعنی ۹ شتر را به
اولی و $\frac{1}{3}$ که ۶ می‌شود را به دومی و $\frac{1}{9}$ آن را که ۲ می‌شود به سومی می‌دهد و جمع
کل شترهای تقسیم شده ۱۷ نفر می‌گردد و درنتیجه یک شتر باقی‌مانده خود را نیز
برمی‌دارد.

ماجرای غصب فدک بهانه‌ای شد برای جسارت به اهلیت پیامبر و آتش زدن درب خانه
فاطمه(س).

پس از آنکه خبر غصب فدک به حضرت زهرا(س) رسید، ایشان به همراه جمعی از زنان
۶ برای دفاع از حق خود به مسجد رفت و آنجا خطبه‌ای را قرائت فرمود.

خطابه فاطمه

آیا در کتاب خداوند آمده که شما از پدرانتان ارث ببرید و من
از پدرم ارث نبرم.

آیا کتاب خدا را کنار گذاشته‌اید؟

مگر در قرآن نخوانده‌اید که سلیمان از داوود ارث برده است.
ای قوم اوس و خزر(فرزندان قبیله دختر کاهل): زمام امور
در دست شماست و شما از هر جهت به قضیه آگاهید: شما مرا
می‌بینید و صدای مرا می‌شنوید، چگونه می‌توانید اجازه دهید
میراث پدرم بلعیده شود؟!

